

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Maajh, Third Mehl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥

The Nectar of the Guru's Bani is very sweet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥

Rare are the Gurmukhs who see and taste it.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥

The Divine Light dawns within, and the supreme essence is found. In the True Court, the Word of the Shabad vibrates. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who focus their consciousness on the Guru's Feet.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

The True Guru is the True Pool of Nectar; bathing in it, the mind is washed clean of all filth. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥

Your limits, O True Lord, are not known to anyone.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

Rare are those who, by Guru's Grace, focus their consciousness on You.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

Praising You, I am never satisfied; such is the hunger I feel for the True Name. ||2||

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥

I see only the One, and no other.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥

By Guru's Grace, I drink in the Ambrosial Nectar.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥

My thirst is quenched by the Word of the Guru's Shabad; I am absorbed in intuitive peace and poise. ||3||

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥

The Priceless Jewel is discarded like straw;

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥

the blind self-willed manmukhs are attached to the love of duality.

ਜੇ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

As they plant, so do they harvest. They shall not obtain peace, even in their dreams. ||4||

ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥

Those who are blessed with His Mercy find the Lord.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

The Word of the Guru's Shabad abides in the mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥

Night and day, they remain in the Fear of God; conquering their fears, their doubts are dispelled. ||5||

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

Dispelling their doubts, they find a lasting peace.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥

By Guru's Grace, the supreme status is attained.

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣੁ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥

Deep within, they are pure, and their words are pure as well; intuitively, they sing the Glorious Praises of the Lord. ||6||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥

They recite the Simritees, the Shaastras and the Vedas,

ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥

but deluded by doubt, they do not understand the essence of reality.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥

Without serving the True Guru, they find no peace; they earn only pain and misery. ||7||

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥

The Lord Himself acts; unto whom should we complain?

ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੋਈ ॥

How can anyone complain that the Lord has made a mistake?

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥

O Nanak, the Lord Himself does, and causes things to be done; chanting the Naam, we are absorbed in the Naam. ||8||7||8||